DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/48/UE A CONSILIULUI

din 24 martie 2014

de modificare a Directivei 2003/48/CE privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

întrucât:

(1) Directiva 2003/48/CE a Consiliului ([3]) se aplică în statele membre de la 1 iulie 2005 și s-a dovedit a fi eficace în primii trei ani de aplicare, în limitele stabilite de domeniul său de aplicare. Cu toate acestea, primul raport al Comisiei din 15 septembrie 2008 privind aplicarea directivei arată că aceasta nu se ridică pe deplin la înălțimea ambițiilor exprimate în concluziile adoptate în unanimitate de Consiliu cu ocazia reuniunii sale din 26-27 noiembrie 2000. În special, anumite instrumente financiare echivalente cu titlurile purtătoare de dobândă și anumite mijloace indirecte de deținere a unor titluri purtătoare de dobândă nu sunt acoperite de domeniul de aplicare.

(2) Pentru a realiza mai bine obiectivul Directivei 2003/48/CE, este necesar în primul rând să se îmbunătățească calitatea informațiilor utilizate pentru stabilirea identității și a domiciliului beneficiarilor efectivi. În această privință, agentul plătitor ar trebui să utilizeze atât data și locul nașterii, cât și, dacă există, numărul de identificare fiscală sau echivalentul acestuia alocate de statele membre. Directiva 2003/48/CE nu impune statelor membre o obligație de a introduce numere de identificare fiscală. În această privință, ar trebui de asemenea îmbunătățite informațiile cu privire la conturile comune și la alte tipuri de proprietate efectivă partajată.

(3) Directiva 2003/48/CE se aplică numai plăților de dobândă efectuate în folosul imediat al persoanelor fizice rezidente pe teritoriul Uniunii. Aceste persoane fizice au astfel posibilitatea de a eluda dispozițiile Directivei 2003/48/CE prin intermediul unei entități sau al unei construcții juridice interpuse, în special în cazul în care aceste entități sau construcții juridice sunt stabilite într-o jurisdicție în care nu se asigură impozitarea veniturilor care le sunt transferate. Prin urmare, având în vedere și măsurile de combatere a spălării banilor prevăzute de Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]), este oportun să se solicite agenților plătitori să adopte o abordare „prin transparență” (*look-through approach*) în ceea ce privește plățile efectuate către anumite entități sau construcții juridice stabilite sau având sediul conducerii efective în anumite țări sau teritorii în care Directiva 2003/48/CE sau măsurile care au același efect sau un efect echivalent nu se aplică. Agenții plătitori respectivi ar trebui să utilizeze informațiile aflate deja la dispoziția lor cu privire la adevăratul (adevărații) beneficiar(i) efectiv(i) al (ai) acestor entități sau construcții juridice, pentru a se asigura că se aplică dispozițiile Directivei 2003/48/CE în situația în care beneficiarul efectiv astfel identificat este o persoană fizică rezidentă într-un alt stat membru decât statul în care este stabilit agentul plătitor. Pentru a reduce sarcina administrativă a agenților plătitori, ar trebui să se întocmească o listă orientativă cu entitățile și construcțiile juridice din țările și jurisdicțiile terțe vizate de această măsură.

([1]) JO C 184 E, 8.7.2010, p. 488.
([2]) JO C 277, 17.11.2009, p. 109.
([3]) Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi (JO L 157, 26.6.2003, p. 38).
([4]) Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

(4) Ar trebui, de asemenea, evitată eludarea dispozițiilor Directivei 2003/48/CE prin efectuarea unei plăți de dobânzi recurgându-se în mod artificial la un agent economic stabilit în afara Uniunii. Prin urmare, este necesar să se specifice responsabilitățile agenților economici comunitari atunci când sunt la curent cu faptul că o plată a dobânzii efectuată către un agent stabilit în afara domeniului teritorial de aplicare a Directivei 2003/48/CE este realizată în folosul unei persoane fizice, cunoscută de aceștia drept rezident al unui alt stat membru și care poate fi considerată ca fiind clientul lor. În astfel de împrejurări, agenții economici în cauză ar trebui tratați ca agenți plătitori. Această măsură ar putea, de asemenea, contribui la prevenirea unei posibile utilizări abuzive a rețelei internaționale de instituții financiare, și anume sucursale, filiale, holdinguri sau întreprinderi asociate, cu scopul eludării dispozițiilor Directivei 2003/48/CE.

(5) Experiența a arătat că este necesară o mai mare claritate în ceea ce privește obligația de a acționa ca agent plătitor în momentul încasării plății unor dobânzi. În special, ar trebui identificate cu claritate structurile intermediare care fac obiectul acestei obligații. Entitățile și construcțiile juridice care nu fac obiectul impozitării efective ar trebui să aplice dispozițiile Directivei 2003/48/CE la momentul încasării plății unor dobânzi din partea unui agent economic din amonte. O listă orientativă a acestor entități și construcții juridice în fiecare stat membru va facilita punerea în aplicare a noilor dispoziții.

(6) Primul raport prezentat cu privire la aplicarea Directivei 2003/48/CE arată că dispozițiile acesteia pot fi eludate utilizându-se instrumente financiare care sunt echivalente cu creanțele din perspectiva gradului de risc, a flexibilității și a randamentului preconizat. Prin urmare, este necesar să se garanteze că dispozițiile directivei acoperă nu numai dobânzile, ci și alte venituri foarte similare.

(7) În același mod, contractele de asigurare de viață care conțin o garanție de rentabilitate a veniturilor sau a căror performanță este legată, în proporție de peste 40 %, de veniturile din creanțe sau de venituri echivalente care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/48/CE ar trebui incluse în domeniul de aplicare al respectivei directive.

(8) În ceea ce privește fondurile de investiții stabilite pe teritoriul Uniunii, Directiva 2003/48/CE acoperă în prezent numai veniturile obținute prin organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), care a abrogat și a înlocuit, printre altele, Directiva 85/611/CEE a Consiliului ([2]). Veniturile echivalente generate de non-OPCVM-uri sunt incluse în domeniul de aplicare al Directivei 2003/48/CE numai dacă respectivele organisme sunt entități fără personalitate juridică și prin urmare acționează ca agenți plătitori în momentul încasării plății unor dobânzi. Pentru a garanta tratamentul nediferențiat al tuturor fondurilor sau schemelor de investiții, indiferent de forma lor juridică, trimiterea la Directiva 85/611/CEE conținută în Directiva 2003/48/CE ar trebui înlocuită cu trimiterea la înregistrarea acestora în conformitate cu legislația unui stat membru sau la regulamentele sau documentele constitutive ale acestora care sunt reglementate de legislația unuia dintre statele membre. În plus, ar trebui asigurat tratamentul egal, ținându-se seama de Tratatul privind Spațiul Economic European.

(9) În ceea ce privește fondurile de investiții stabilite în afara unui stat membru al Uniunii Europene sau în afara Spațiului Economic European, trebuie clarificat faptul că în domeniul de aplicare al directivei sunt incluse dobânzile și veniturile echivalente generate de toate aceste fonduri, indiferent de forma lor juridică și de modul în care acestea sunt propuse investitorilor.

(10) Definiția plății de dobânzi ar trebui clarificată pentru a se garanta că atât investițiile directe în creanțe, cât și investițiile indirecte sunt luate în considerare în momentul calculării procentului de active investite în instrumentele respective. Mai mult, pentru ca agenții plătitori să poată aplica cu mai mare ușurință Directiva 2003/48/CE în cazul veniturilor provenite din organisme de plasament colectiv stabilite în alte țări, ar trebui clarificat faptul că calculul componenței activelor pentru tratarea unor venituri generate de respectivele organisme este reglementat de normele adoptate de statul membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European în care sunt stabilite acestea.

(11) Atât procedura de prezentare a „certificatului”, care permite beneficiarilor efectivi care sunt rezidenți fiscali într-un stat membru să evite impunerea reținerii la sursă în cazul plăților de dobânzi primite într-un alt stat membru menționat la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2003/48/CE, cât și procedura alternativă de prezentare voluntară a informațiilor către statul de rezidență al beneficiarului efectiv prezintă avantaje. Cu toate acestea, procedura de prezentare voluntară este mai puțin împovărătoare pentru beneficiarul efectiv și, prin urmare, ar fi oportun să li se permită beneficiarilor efectivi să aleagă procedura.

([1]) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

([2]) Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 375, 31.12.1985, p. 3).

(12) Statele membre ar trebui să comunice informații statistice pertinente cu privire la aplicarea Directivei 2003/48/CE, pentru a îmbunătăți calitatea informațiilor care vor sta la baza raportului pe care Comisia trebuie să îl prezinte Consiliului o dată la trei ani cu privire la aplicarea directivei în cauză.

(13) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare ([1]), statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Uniunii Europene, propriile lor tabele care, pe cât posibil, să ilustreze corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.

(14) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 2003/48/CE, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

(15) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume asigurarea unei impozitări efective a veniturilor din economii sub forma unor plăți de dobânzi care sunt în general incluse în toate statele membre în venitul impozabil al persoanelor fizice rezidente, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.

(16) Directiva 2003/48/CE ar trebui modificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2003/48/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că agenții plătitori și alți agenți economici care și-au stabilit sediul sau, după caz, își au sediul conducerii efective pe teritoriul lor îndeplinesc sarcinile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive, indiferent de locul în care s-a stabilit debitorul creanței care produce dobânzi."

2. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 1a*

Definiții ale anumitor termeni

În sensul prezentei directive:

(a) prin «agent economic» se înțelege o instituție de credit sau o instituție financiară sau orice altă persoană juridică sau fizică care, periodic sau ocazional, plătește dobânzi sau atribuie o astfel de plată în sensul prezentei directive, acționând în exercitarea activității sale profesionale;

(b) prin «sediul conducerii efective» al unei entități cu sau fără personalitate juridică se înțelege adresa la care sunt adoptate deciziile-cheie în materie de gestionare, necesare pentru desfășurarea activității entității în ansamblu. Atunci când aceste decizii sunt adoptate în mai multe țări sau jurisdicții, sediul conducerii efective se consideră adresa la care sunt adoptate majoritatea deciziilor-cheie în materie de gestionare privind activele care produc dobânzi în sensul prezentei directive;

([1]) JO C 321, 31.12.2003, p. 1.
([2]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(c) prin «sediul conducerii efective» al unui trust sau al altei construcții juridice se înțelege:

(i) adresa permanentă a persoanei fizice care are responsabilitatea principală pentru adoptarea deciziilor-cheie în materie de gestionare privind activele construcției juridice sau, în cazul unui trust, adresa permanentă a administratorul trustului. Atunci când această responsabilitate principală revine mai multor persoane fizice, sediul conducerii efective se consideră adresa permanentă a persoanei care are responsabilitatea principală pentru majoritatea deciziilor-cheie în materie de gestionare privind activele care produc dobânzi, în sensul prezentei directive; sau

(ii) adresa la care persoana juridică care are responsabilitatea principală de gestionare a activelor construcției juridice sau, în cazul unui trust, administratorul trustului ia deciziile-cheie în materie de gestionare privind activele în cauză. Atunci când deciziile-cheie în materie de gestionare sunt adoptate în mai multe țări sau jurisdicții, sediul conducerii efective se consideră adresa la care sunt adoptate majoritatea deciziilor-cheie în materie de gestionare privind activele care produc dobânzi în sensul prezentei directive;

(d) prin «[face] obiectul impozitării efective» se înțelege că o entitate sau o construcție juridică este impozabilă pentru toate veniturile sale sau pentru partea de venituri cuvenită participanților săi nerezidenți, inclusiv pentru orice plată a dobânzii."

3. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Definiția beneficiarului efectiv

(1) În sensul prezentei directive și fără a aduce atingere alineatelor (2)-(4), termenul «beneficiar efectiv» desemnează orice persoană fizică căreia i se plătesc anumite dobânzi sau orice persoană fizică căreia i se atribuie plata unor dobânzi, cu excepția cazului în care aceasta face dovada că plata nu a fost efectuată sau atribuită în folosul său, aflându-se în una dintre următoarele situații:

(a) acesta acționează ca agent plătitor în sensul articolului 4 alineatul (1);

(b) acesta acționează în numele unei entități, cu sau fără personalitate juridică, și comunică agentului economic care efectuează sau atribuie plata dobânzii denumirea, forma juridică, adresa sediului entității și, dacă acesta se află într-o țară sau jurisdicție diferită, adresa sediului conducerii efective al entității; sau

(c) acesta acționează în numele unei construcții juridice și comunică agentului economic care efectuează sau care atribuie plata dobânzii denumirea, în cazul în care există, forma juridică, adresa sediului conducerii efective a construcției juridice și numele persoanei juridice sau fizice menționate la articolul 1a litera (c); sau

(d) acesta acționează în numele unei alte persoane fizice, care este beneficiarul efectiv, și comunică agentului plătitor identitatea beneficiarului efectiv în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

(2) Dacă un agent plătitor dispune de informații care sugerează că persoana fizică destinatară a plății unor dobânzi sau căreia îi este atribuită plata unor dobânzi poate să nu fie beneficiarul efectiv și dacă această persoană fizică nu se încadrează la alineatul (1) litera (a), (b) sau (c), acesta ia măsuri rezonabile pentru a stabili identitatea beneficiarului efectiv în conformitate cu articolul 3 alineatul (2). Dacă agentul plătitor nu este în măsură să identifice beneficiarul efectiv, acesta consideră că persoana fizică în cauză este beneficiarul efectiv.

(3) În cazul în care un agent economic căruia i se aplică, de asemenea, articolul 2 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) efectuează sau atribuie plata dobânzii în favoarea unei entități sau a unei construcții juridice care nu face obiectul impozitării efective și care este stabilită sau își are sediul conducerii efective într-o țară sau o jurisdicție din afara teritoriului menționat la articolul 7 din prezenta directivă și în afara domeniului teritorial de aplicare a acordurilor și mecanismelor care prevăd aceleași măsuri ca cele prevăzute în prezenta directivă sau măsuri echivalente acestora, se aplică dispozițiile de la cel de al doilea paragraf până la cel de al cincilea paragraf din prezentul alineat.

Plata se consideră efectuată sau atribuită în folosul imediat al oricărei persoane fizice care este rezidentă în alt stat membru decât agentul economic și care este definită la articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2005/60/CE drept beneficiar efectiv al entității sau al construcției juridice. Identitatea persoanei fizice respective se stabilește în conformitate cu măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 7 și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă. Persoana fizică în cauză este considerată beneficiar efectiv, în sensul prezentei directive.

În sensul primului paragraf, categoriile de entități și construcții juridice menționate în lista orientativă din anexa I sunt considerate ca nefăcând obiectul impozitării efective.

Agentul economic menționat la primul paragraf stabilește forma juridică și locul în care este stabilită entitatea sau construcția juridică sau, după caz, sediul conducerii efective al acesteia utilizând informațiile comunicate de orice persoană fizică care acționează în numele entității sau al construcției juridice, în special în conformitate cu alineatul (1) literele (b) și (c), cu excepția cazului în care agentul economic deține informații mai fiabile care dovedesc faptul că informațiile primite nu sunt corecte sau sunt incomplete în sensul aplicării prezentului alineat.

În cazul în care o anumită entitate sau construcție juridică nu se încadrează la nicio categorie menționată în anexa I sau atunci când se încadrează la categoriile respective, dar pretinde că face obiectul impozitării efective, agentul economic menționat la primul paragraf stabilește dacă aceasta face obiectul impozitării efective pe baza unor informații care sunt general acceptate sau pe baza documentelor oficiale fie prezentate de entitatea sau de construcția juridică respectivă, fie disponibile prin intermediul măsurilor de precauție privind clientela luate în conformitate cu Directiva 2005/60/CE.

(4) În cazul în care o entitate sau o construcție juridică este considerată agent plătitor în momentul încasării plății unor dobânzi sau al atribuirii unei astfel de plăți în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), plata dobânzii se consideră ca revenind următoarelor persoane fizice care se consideră a fi beneficiari efectivi în sensul prezentei directive:

(a) orice persoană care are dreptul asupra veniturilor generate de activele care produc astfel de plăți sau asupra altor active care reprezintă o astfel de plată, la momentul primirii de către entitatea sau construcția juridică sau al atribuirii plății în numele acestora, proporțional cu dreptul pe care îl au asupra venitului respectiv;

(b) pentru orice parte din venitul generat de activele care produc astfel de plăți, sau din celelalte active care reprezintă astfel de plăți, la care nicio persoană în sensul literei (a) nu are dreptul la momentul primirii de către entitatea sau construcția juridică sau al atribuirii plății în numele acestora, orice persoană care a contribuit direct sau indirect la activele entității sau ale construcției juridice în cauză, indiferent de faptul că persoana respectivă are sau nu dreptul asupra activelor sau veniturilor entității sau ale construcției juridice;

(c) în absența unor persoane fizice menționate la litera (a) sau (b) care au dreptul în mod colectiv sau solidar asupra tuturor veniturilor generate de activele care produc o astfel de plată sau asupra altor active care reprezintă o astfel de plată, la momentul primirii sau al atribuirii plății dobânzii, orice persoană fizică, proporțional cu dreptul pe care îl are asupra venitului respectiv, care dobândește, la o dată ulterioară, dreptul asupra tuturor activelor care produc plata dobânzii sau asupra unei părți a acestora sau asupra altor active care reprezintă o astfel de plată. Valoarea totală care se consideră că revine unei astfel de persoane fizice nu depășește valoarea plăților de dobânzi primite de entitate sau de construcția juridică sau atribuite acestora, după deducerea oricărei părți atribuite, în conformitate cu prezentul alineat, unei persoane fizice menționate la litera (a) sau (b).

(*) Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15)."

4. Articolele 3 și 4 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 3

Identificarea și determinarea reședinței beneficiarilor efectivi

(1) Fiecare stat membru adoptă și asigură aplicarea pe teritoriul său a procedurilor care îi permit agentului plătitor să identifice beneficiarii efectivi și reședința acestora în sensul articolelor 8-12.

Aceste proceduri trebuie să fie conforme cu standardele minime stabilite la alineatele (2) și (3).

(2) Agentul plătitor stabilește astfel identitatea beneficiarului efectiv, pe baza unor standarde minime care diferă în funcție de data la care au început relațiile dintre agentul plătitor și beneficiarul efectiv:

(a) în cazul relațiilor contractuale instituite înainte de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor stabilește identitatea beneficiarului efectiv, reprezentată de nume și adresă, pe baza informațiilor de care dispune, în special în temeiul reglementărilor în vigoare în statul în care își are sediul și al dispozițiilor din Directiva 2005/60/CE;

(b) în cazul relațiilor contractuale instituite sau al tranzacțiilor efectuate în absența unor relații contractuale, începând cu 1 ianuarie 2004, agentul plătitor stabilește identitatea beneficiarului efectiv, reprezentată de nume, adresă, data și locul nașterii, în conformitate cu lista prevăzută la alineatul (4), de numărul de identificare fiscală sau un număr echivalent atribuit de statul membru în care beneficiarul efectiv este rezident fiscal, atunci când este precizat în documentația prezentată în scopul identificării beneficiarului efectiv. În cazul relațiilor contractuale instituite sau al tranzacțiilor efectuate în absența unor relații contractuale, înainte de 1 iulie 2015, se solicită informații cu privire la data și locul nașterii numai atunci când nu este disponibil un astfel de număr de identificare fiscală sau echivalentul acestuia.

Elementele menționate la litera (b) din primul paragraf se stabilesc pe baza unui pașaport sau a unei cărți de identitate oficiale sau a oricărui alt document de identitate oficial, după caz, astfel cum se precizează în lista menționată la alineatul (4), prezentat de beneficiarul efectiv. Orice astfel de detaliu care nu figurează în aceste documente se stabilește pe baza oricărui alt document justificativ oficial prezentat de beneficiarul efectiv.

(3) În cazul în care beneficiarul efectiv prezintă de bunăvoie un certificat de rezidență fiscală emis de o autoritate competentă dintr-o țară în ultimii trei ani anteriori datei plății sau la o dată ulterioară, atunci când plata se consideră ca revenind beneficiarului efectiv, se consideră că reședința acestui beneficiar se află în țara respectivă. În caz contrar, se consideră că beneficiarul este rezident în țara în care își are domiciliul stabil. Agentul plătitor determină domiciliul stabil al beneficiarului efectiv pe baza următoarelor standarde minime:

(a) în cazul relațiilor contractuale stabilite înainte de 1 ianuarie 2004, agentul plătitor determină domiciliul stabil actual al beneficiarului efectiv pe baza celor mai fiabile informații de care dispune, în special în temeiul reglementărilor în vigoare în statul în care își are sediul și în temeiul Directivei 2005/60/CE;

(b) în cazul relațiilor contractuale instituite sau al tranzacțiilor efectuate în lipsa unor relații contractuale, începând cu 1 ianuarie 2004, agentul plătitor determină domiciliul stabil actual al beneficiarului efectiv pe baza adresei care reiese din procedurile de identificare descrise la alineatul (2) primul paragraf litera (b) și o actualizează pe baza celor mai recente documente aflate la dispoziția agentului plătitor.

În situația menționată la litera (b) din primul paragraf, în care beneficiarii efectivi prezintă un pașaport, o carte de identitate oficială sau orice alt document de identitate oficial emis de un stat membru și declară că sunt rezidenți într-o țară terță, reședința se stabilește cu ajutorul unui certificat de rezidență fiscală emis în ultimii trei ani anteriori datei plății sau la o dată ulterioară, atunci când plata se consideră ca revenind beneficiarului efectiv, de către autoritatea competentă din țara terță în care beneficiarul efectiv declară că este rezident. În lipsa prezentării unui astfel de certificat, se consideră că reședința se află în statul membru care a eliberat pașaportul sau cartea de identitate oficială sau orice alt act de identitate oficial. În cazul beneficiarilor efectivi pentru care agentul plătitor dispune de documente oficiale care le atestă rezidența fiscală într-o altă țară decât cea în care își au domiciliul stabil, pe baza privilegiilor conferite de statutul lor diplomatic sau de alte norme convenite la nivel internațional, reședința acestora se determină cu ajutorul documentelor oficiale aflate la dispoziția agentului plătitor.

(4) Până la 31 decembrie 2014, fiecare stat membru care atribuie numere de identificare fiscală sau echivalentul acestora informează Comisia cu privire la structura și la formatul acestor numere, precum și la documentația oficială care conține informații cu privire la numerele de identificare fiscală atribuite. Fiecare stat membru informează de asemenea Comisia în cazul în care survin eventuale modificări în acest sens. Comisia are obligația de a publica o listă generală cu informațiile primite în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Agenții plătitori

(1) Un agent economic stabilit într-un stat membru, care plătește dobânzi sau atribuie o astfel de plată în folosul imediat al beneficiarului efectiv, este considerat agent plătitor în sensul prezentei directive.

În sensul prezentului alineat, nu este important dacă agentul economic în cauză este debitorul sau emitentul creanței sau al titlului sau dacă este agentul economic mandatat de debitor sau emitent sau de beneficiarul efectiv să efectueze plata venitului sau să atribuie respectiva plată.

Un agent economic stabilit într-un stat membru este de asemenea considerat agent plătitor în sensul prezentei directive dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) plătește dobânzi sau atribuie o astfel de plată unui alt agent economic, inclusiv unui sediu permanent sau unei filiale a primului agent economic, stabilit în afara teritoriului menționat la articolul 7 și în afara domeniului teritorial de aplicare a acordurilor și a mecanismelor care prevăd aceleași măsuri ca cele prevăzute în prezenta directivă sau măsuri echivalente acestora; și

(b) primul agent economic are motive să creadă, pe baza informațiilor disponibile, că al doilea agent economic va efectua plata venitului sau va atribui respectiva plată în folosul imediat al unui beneficiar efectiv care este o persoană fizică cunoscută de primul agent economic ca fiind rezidentă într-un alt stat membru, ținând seama de dispozițiile articolului 3.

Atunci când condițiile menționate la literele (a) și (b) din primul paragraf sunt îndeplinite, plata efectuată sau atribuită de primul agent economic se consideră ca fiind efectuată sau atribuită în folosul imediat al beneficiarului efectiv menționat la litera (b) din acel paragraf.

(2) O entitate sau o construcție juridică care își are sediul conducerii efective într-un stat membru și care nu face obiectul impozitării efective în temeiul normelor generale de impozitare directă aplicabile fie în statul membru în cauză, fie în statul membru în care este stabilită sau în altă țară sau jurisdicție în care este rezident fiscal, este considerată drept agent plătitor în momentul încasării plății unor dobânzi sau al atribuirii unei astfel de plăți.

În sensul prezentului alineat, categoriile de entități și construcții juridice menționate în lista orientativă din anexa II nu sunt considerate ca făcând obiectul impozitării efective.

În cazul în care o entitate sau o construcție juridică nu figurează în niciuna dintre categoriile menționate în lista orientativă din anexa II sau atunci când face obiectul anexei respective, dar pretinde că face obiectul impozitării efective, agentul economic stabilește dacă aceasta face obiectul impozitării efective pe baza unor informații care sunt general acceptate sau pe baza unor documente oficiale, fie prezentate de entitatea sau de construcția juridică respectivă, fie disponibile prin intermediul măsurilor de precauție privind clientela luate în conformitate cu Directiva 2005/60/CE.

Orice agent economic stabilit într-un stat membru care efectuează sau atribuie plata dobânzii în favoarea unei entități sau a unei construcții juridice menționate la prezentul alineat și care își are sediul conducerii efective în alt stat membru decât cel în care este stabilit agentul economic comunică autorității competente din statul membru în care este stabilit următoarele date, utilizând informațiile indicate la articolul 2 alineatul (3) al patrulea paragraf sau alte informații disponibile:

(i) numele sau denumirea, dacă există, a entității sau a construcției juridice;

(ii) forma juridică a acesteia;

(iii) sediul conducerii efective al acesteia;

(iv) valoarea totală a plății dobânzii, specificată în conformitate cu articolul 8, efectuată sau atribuită entității sau construcției juridice;

(v) data ultimei plăți a dobânzii.

Persoanele fizice care sunt considerate beneficiari efectivi ai plății dobânzii efectuate sau atribuite entităților sau construcțiilor juridice menționate la primul paragraf din prezentul alineat se determină în conformitate cu normele prevăzute la articolul 2 alineatul (4). În cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (4) litera (c), entitatea sau construcția juridică furnizează autorității competente a statului membru în care își are sediul conducerii efective informațiile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf, ori de câte ori o persoană fizică dobândește, la o dată ulterioară, dreptul asupra activelor care produc o astfel de plată a dobânzii sau asupra altor active care reprezintă o astfel de plată. Entitatea sau construcția juridică informează, de asemenea, autoritatea competentă cu privire la orice schimbare a sediului conducerii sale efective.

Obligațiile menționate la paragraful al cincilea sunt menținute 10 ani de la data primirii sau atribuirii ultimei plăți de dobânzi de către entitate sau de către construcția juridică sau de la ultima dată la care persoana fizică a dobândit dreptul asupra activelor care produc o astfel de plată sau asupra altor active care reprezintă o astfel de plată, oricare dintre aceste date survine mai târziu.

Dacă o entitate sau o construcție juridică, în cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (4) litera (c), și-a mutat sediul conducerii efective în alt stat membru, autoritatea competentă a primului stat membru comunică autorității competente din noul stat membru următoarele informații:

(i) valoarea plăților de dobânzi primite de entitate sau de construcția juridică sau atribuite acestora, care nu este încă acoperită de drepturile precedente asupra activelor relevante;

(ii) data primirii ultimei plăți de dobânzi de entitate sau de construcția juridică sau a atribuirii în favoarea acestora sau ultima dată la care persoana fizică a dobândit dreptul asupra tuturor activele care produc o astfel de plată sau a unei părți din acestea sau asupra altor active care reprezintă o astfel de plată, oricare dintre aceste date survine mai târziu.

Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care entitatea sau construcția juridică furnizează dovezi referitoare la încadrarea sa în una dintre următoarele categorii:

(a) este un organism de plasament colectiv sau un fond sau schemă de plasament colectiv conform definiției de la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (d) punctele (i) și (iii) sau litera (e) punctele (i) și (iii);

(b) este o instituție care furnizează servicii de pensii sau de asigurare sau un organism mandatat de o astfel de instituție să îi gestioneze activele;

(c) este recunoscută în temeiul procedurii aplicabile în statul membru în care își are rezidența fiscală sau sediul conducerii efective ca fiind scutită de la impozitarea efectivă, în conformitate cu normele generale privind impozitarea directă, deoarece funcționează exclusiv în scopuri caritabile, în beneficiul public;

(d) reprezintă un caz de proprietate efectivă partajată pentru care agentul economic care efectuează sau atribuie plata a determinat identitatea și reședința tuturor beneficiarilor efectivi implicați, în conformitate cu articolul 3, și, prin urmare, agentul economic acționează ca agent plătitor în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(3) O entitate în sensul alineatului (2) care este similară unui organism de plasament colectiv sau altor fonduri sau scheme de plasament colectiv la care se face referire la alineatul (2) al optulea paragraf litera (a) are opțiunea, în sensul prezentei directive, de a fi tratată ca o astfel de entitate, fond de investiții sau schemă.

În cazul în care o entitate își exercită această opțiune, statul membru în care este situat sediul conducerii efective emite un certificat în acest sens. Entitatea prezintă certificatul în cauză agentului economic care efectuează sau atribuie plata dobânzii. În cazul respectiv, agentul economic este scutit de obligațiile prevăzute la alineatul (2) al patrulea paragraf.

Statele membre stabilesc normele detaliate privind această opțiune menționată în prezentul alineat primul paragraf pentru entitățile cu sediul conducerii efective pe teritoriul lor, pentru a asigura aplicarea efectivă a prezentei directive."

5. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Definiția plății dobânzilor

(1) În sensul prezentei directive, prin «plata unor dobânzi» se înțelege:

(a) dobânzi plătite sau înregistrate în cont, legate de creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la beneficiile debitorului, în special veniturile din fonduri publice și din obligațiuni de împrumut, inclusiv primele și loturile atașate acestora; penalitățile pentru întârzierea plăților nu sunt considerate plată a unor dobânzi;

(b) orice venituri plătite sau realizate sau înregistrate ca atare într-un cont, legate de titluri de orice tip, cu excepția cazurilor în care veniturile sunt direct considerate plată a dobânzii, în conformitate cu litera (a), (c), (d) sau (e), și atunci când:

(i) condițiile de rentabilitate a capitalului definite la data emiterii garantează că investitorul, la scadență, primește cel puțin 95 % din capitalul investit; sau

(ii) condițiile definite la data emiterii prevăd că venitul provenit din titluri este legat în proporție de cel puțin 95 % de dobânzile sau de veniturile de tipul celor menționate la litera (a), (c), (d) sau (e);

(c) dobânzi acumulate sau capitalizate obținute cu ocazia cesionării, a rambursării sau a răscumpărării menționate la litera (a) și orice venituri acumulate sau capitalizate obținute cu ocazia cesionării, a rambursării sau a răscumpărării titlurilor menționate la litera (b);

(d) venituri generate de plățile menționate la litera (a), (b) sau (c) din prezentul alineat, în mod direct sau indirect, prin intermediul unei entități sau construcții juridice menționate la articolul 4 alineatul (2), dacă sunt distribuite de oricare dintre următoarele:

(i) organisme de plasament colectiv sau alte fonduri sau scheme de plasament colectiv care fie sunt înregistrate ca atare în conformitate cu legislația oricărui stat membru sau din țările Spațiului Economic European care nu sunt membre ale Uniunii, fie regulamentele sau documentele lor constitutive sunt reglementate de legislația privind fondurile sau schemele de investiții colective a unuia dintre aceste state sau țări. Această normă se aplică indiferent de forma juridică a acestor organisme, fonduri sau scheme și indiferent de orice restricție impusă unui grup limitat de investitori cu privire la achiziționarea, cesionarea sau răscumpărarea părților sau unităților lor;

(ii) entități care au exercitat opțiunea descrisă la articolul 4 alineatul (3);

(iii) orice fond sau schemă de plasament colectiv stabilită în afara teritoriului menționat la articolul 7 și în afara Spațiului Economic European. Această normă se aplică indiferent de forma juridică a fondului sau a schemei în cauză și indiferent de orice restricție impusă unui grup limitat de investitori cu privire la achiziționarea, cesionarea sau răscumpărarea părților sau unităților sale;

(e) venituri realizate cu ocazia cesionării, a rambursării sau a răscumpărării unor părți sau a unor unități în următoarele organisme, entități, construcții juridice, fonduri sau scheme de investiții, când acestea investesc în mod direct sau indirect prin intermediul altor organisme, fonduri sau scheme de investiții similare sau prin intermediul entităților sau al construcțiilor juridice la care se face referire la articolul 4 alineatul (2), mai mult de 40 % din activele lor în creanțe, astfel cum se menționează la litera (a) din prezentul alineat, sau în titluri, astfel cum se menționează la litera (b) din prezentul alineat:

(i) organisme de plasament colectiv sau alte fonduri sau scheme de plasament colectiv care fie sunt înregistrate ca atare în conformitate cu legislația oricărui stat membru sau din țările Spațiului Economic European care nu sunt membre ale Uniunii, fie regulamentele sau documentele lor constitutive sunt reglementate de legislația privind fondurile sau schemele de investiții colective a unuia dintre aceste state sau țări. Această normă se aplică indiferent de forma juridică a acestor organisme, fonduri sau scheme și indiferent de orice restricție impusă unui grup limitat de investitori cu privire la achiziționarea, cesionarea sau răscumpărarea părților sau unităților lor;

(ii) entități care au exercitat opțiunea descrisă la articolul 4 alineatul (3);

(iii) orice fond sau schemă de plasament colectiv stabilită în afara teritoriului menționat la articolul 7 și în afara Spațiului Economic European. Această normă se aplică indiferent de forma juridică a fondului sau a schemei în cauză și indiferent de orice restricție impusă unui grup limitat de investitori cu privire la achiziționarea, cesionarea sau răscumpărarea părților sau unităților sale.

În sensul acestei litere, activele pe care organismele, entitățile sau fondurile sau schemele de investiții trebuie să le dețină drept garanție conform clauzelor acordurilor, ale contractelor sau ale altor documente juridice pentru a le permite să își realizeze obiectivele în ceea privește investițiile și la care investitorul nu este parte și nu dispune de drepturi prevăzute de lege, nu sunt considerate creanțe, astfel cum se menționează la litera (a), sau titluri, astfel cum se menționează la litera (b);

(f) beneficiile generate de un contract de asigurare de viață, dacă:

(i) contractul cuprinde o garanție de rentabilitate a veniturilor; sau

(ii) performanța reală a contractului este legată, în proporție de peste 40 %, de dobânzi sau de venituri menționate la literele (a), (b), (c), (d) și (e).

În sensul acestei litere, excedentul oricăror rambursări sau rambursări parțiale efectuate de asigurător înainte de maturitatea contractului de asigurare de viață, precum și excedentul oricăror sume plătite de asigurător față de suma tuturor plăților efectuate în favoarea asigurătorului în temeiul aceluiași contract de asigurare de viață se consideră ca fiind un beneficiu generat de un contract de asigurare de viață. În cazul transferării unei asigurări de viață, integral sau parțial, către o terță parte, excedentul valorii contractului cesionat față de suma tuturor plăților efectuate în favoarea asigurătorului se consideră, de asemenea, ca fiind un beneficiu generat de un contract de asigurare de viață. Beneficiul generat de un contract de asigurare de viață care prevede exclusiv plata unei pensii sau a unei anuități fixe pentru o perioadă de cel puțin cinci ani este considerat ca atare numai dacă este o rambursare sau un transfer către o terță parte care se efectuează înaintea încheierii perioadei de cinci ani. O sumă plătită exclusiv în cazul decesului, al invalidității sau al bolii nu se consideră un beneficiu generat de un contract de asigurare de viață.

Cu toate acestea, statele membre pot să includă veniturile menționate la litera (e) din primul paragraf în definiția plății dobânzii, în cazul organismelor de plasament colectiv sau al altor fonduri sau scheme de plasament colectiv, care fie sunt înregistrate în conformitate cu normele acestora, fie au regulamente sau documente constitutive reglementate de legislația acestora, numai în măsura în care respectivele venituri corespund unor venituri care, în mod direct sau indirect, provin din plata unor dobânzi în sensul literei (a), (b) sau (c) din respectivul paragraf.

În ceea ce privește primul paragraf litera (f) punctul (ii), un stat membru poate opta să includă beneficiile în definiția plății dobânzii, indiferent de componența performanței, dacă acestea sunt plătite de către un asigurător stabilit în statul respectiv sau obținute de la acesta.

Atunci când un stat membru recurge la una sau la ambele opțiuni menționate la al doilea și al treilea paragraf, acesta trebuie să notifice Comisia. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* faptul că această opțiune a fost exercitată și, începând cu data publicării, exercitarea acestei opțiuni trebuie respectată și de celelalte state membre.

(2) În ceea ce privește alineatul (1) primul paragraf litera (b), atunci când un agent plătitor nu deține informații privind valoarea veniturilor plătite, realizate sau creditate, valoarea totală a plății se consideră ca fiind plată de dobânzi.

În ceea ce privește alineatul (1) primul paragraf litera (c), atunci când un agent plătitor nu deține informații privind valoarea dobânzilor sau a veniturilor acumulate sau capitalizate în momentul cesionării, rambursării sau răscumpărării, valoarea totală a plății se consideră ca fiind plată de dobânzi.

În ceea ce privește alineatul (1) primul paragraf literele (d) și (e), în cazul în care un agent plătitor nu dispune de nicio informație privind partea din venituri care provine din plata unor dobânzi în sensul literei (a), (b) sau (c) din respectivul paragraf, valoarea globală a veniturilor se consideră ca fiind plată de dobânzi.

În ceea ce privește alineatul (1) primul paragraf litera (f), atunci când un agent plătitor nu deține informații privind valoarea beneficiilor generate de un contract de asigurare de viață, valoarea totală a plății se consideră ca fiind plată de dobânzi.

(3) În ceea ce privește alineatul (1) primul paragraf litera (e), în cazul în care un agent plătitor nu dispune de nicio informație privind procentul de active investit în creanțe sau în titluri relevante sau în părți sau unități definite la litera în cauză, respectivul procent se consideră a fi mai mare de 40 %. Când agentul plătitor nu este în măsură să determine valoarea venitului realizat de beneficiarul efectiv, venitul se consideră ca fiind produsul cesionării, al rambursării sau al răscumpărării părților sau a unităților în cauză.

În ceea ce privește alineatul (1) primul paragraf litera (f) punctul (ii), atunci când un agent plătitor nu deține informații privind procentul de performanță legat de plata dobânzilor, în sensul literei (a), (b), (c), (d) sau (e) din respectivul paragraf, acel procent este considerat a fi peste 40 %.

(4) În cazul în care plata unei dobânzi definită la alineatul (1) se efectuează sau se creditează în contul unei entități sau al unei construcții juridice menționate la articolul 4 alineatul (2), plata este considerată ca revenind persoanei fizice menționate la articolul 2 alineatul (4). În cazul entităților, această dispoziție se aplică numai dacă entitatea nu și-a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 4 alineatul (3).

(5) În ceea ce privește alineatul (1) primul paragraf literele (c) și (e), statele membre au posibilitatea să solicite agenților plătitori de pe teritoriul lor să anualizeze dobânzile sau alte venituri relevante pe o perioadă care nu poate să depășească un an și să trateze respectivele dobânzi anualizate sau venituri relevante ca plăți de dobânzi, chiar dacă nu are loc nicio cesionare, răscumpărare sau rambursare în cursul respectivei perioade.

(6) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf literele (d) și (e), statele membre pot decide să excludă din definiția plății de dobânzi orice venit menționat în dispozițiile respective care provine de la organisme, entități sau fonduri de investiții sau scheme ale căror regulamente sau documente constitutive sunt reglementate de legislația unui acestora, dacă investițiile directe sau indirecte ale respectivelor organisme, entități, fonduri sau scheme în creanțele menționate la litera (a) din respectivul paragraf sau în titlurile menționate la litera (b) din respectivul paragraf nu depășesc 15 % din activele lor.

Prin derogare de la alineatul (4), statele membre pot decide să excludă din definiția plății de dobânzi de la alineatul (1) acele plăți de dobânzi efectuate sau creditate în contul unei entități sau al unei construcții juridice menționate la articolul 4 alineatul (2) și care își are sediul conducerii efective pe teritoriul lor, dacă investițiile directe sau indirecte ale respectivelor entități sau construcții juridice în creanțele menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (a) sau în titlurile menționate la litera (b) din respectivul paragraf nu depășesc 15 % din activele acesteia. În cazul entităților, această dispoziție se aplică numai dacă entitatea nu și-a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 4 alineatul (3).

Dacă un stat membru recurge la una sau la ambele opțiuni menționate la primul și al doilea paragraf, acesta trebuie să notifice Comisia. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* faptul că această opțiune a fost exercitată și, începând cu data publicării, exercitarea acestei opțiuni trebuie respectată și de celelalte state membre.

(7) Începând cu 1 ianuarie 2016, pragurile de 40 % menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (e) și litera (f) punctul (ii) și la alineatul (3) sunt de 25 %.

(8) Procentele menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (e) și la alineatul (6) se stabilesc în funcție de politica în materie de investiții sau de strategiile și obiectivele în materie de investiții, definite în documentele care reglementează operațiunile organismelor, entităților sau ale fondurilor sau schemelor de investiții în cauză.

În sensul prezentului alineat, documentele includ:

(a) regulamentul sau documentele constitutive ale organismelor, entităților sau fondurilor sau schemelor de investiții în cauză;

(b) orice acord, contract sau alt document juridic încheiat de organismele, entitățile sau fondurile sau schemele de investiții în cauză care este pus la dispoziția unui agent economic; și

(c) orice prospect sau document similar publicat de organismele, entitățile sau fondurile sau schemele de investiții în cauză sau în numele acestora, care este pus la dispoziția investitorilor săi.

În cazul în care documentele nu definesc politica sau strategia și obiectivele în materie de investiții, procentele respective se stabilesc pe baza componenței reale a activelor deținute de organismele, entitățile sau de fondurile sau schemele de investiții în cauză, astfel cum rezultă aceasta din media valorii activelor la începutul sau la data primului raport semestrial și la sfârșitul ultimului exercițiu contabil anterior datei la care agentul plătitor a efectuat sau a atribuit plata unor dobânzi către beneficiarul efectiv. În cazul organismelor, entităților sau construcțiilor juridice sau al fondurilor sau schemelor de investiții nou înființate, această componență reală se determină pe baza mediei valorii activelor înregistrate la începutul și la data primei evaluări a activelor, astfel cum se prevede în documentele care reglementează funcționarea organismelor, entităților sau fondurilor sau schemelor de investiții în cauză.

Componența activelor este evaluată în conformitate cu normele aplicabile în statul membru sau într-o țară din Spațiul Economic European care nu este membră a Uniunii, în care este înregistrat ca atare organismul de plasament colectiv sau fondul sau schema de investiții sau în temeiul legislației căreia sunt reglementate regulamentele sau documentele constitutive ale acestora. Componența evaluată astfel este obligatorie pentru alte state membre.

(9) Veniturile menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (b) sunt considerate ca reprezentând plata unor dobânzi doar în măsura în care titlurile care generează respectivele venituri au fost emise prima dată la 1 iulie 2014 sau după această dată. Titlurile emise anterior datei respective nu sunt luate în considerare pentru calculul procentelor menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (e) și la alineatul (6).

(10) Beneficiile generate de un contract de asigurare de viață sunt considerate ca reprezentând plata unor dobânzi în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (f) doar în măsura în care contractul care generează beneficiile în cauză a fost încheiat prima dată la 1 iulie 2014 sau după această dată.

(11) Statele membre au opțiunea de a considera veniturile la care se face referire la alineatul (1) primul paragraf litera (e) punctul (i), realizate cu ocazia cesionării, a rambursării sau a achiziționării unor părți sau a unor unități ale unor organisme de plasament colectiv cu personalitate juridică, care nu sunt OPCVM-uri autorizate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), drept plăți de dobânzi numai în măsura în care au fost acumulate de aceste organisme la 1 iulie 2014 sau după această dată.

(*) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).”

6. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 8*

Comunicarea informațiilor de către agentul plătitor

(1) În cazul în care beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al unui alt stat membru decât cel în care se află sediul agentului plătitor, conținutul minim al informațiilor pe care agentul plătitor trebuie să le comunice autorității competente din statul membru unde își are sediul este următorul:

(a) identitatea și reședința beneficiarului efectiv, stabilite în conformitate cu articolul 3, sau, în cazul proprietății efective partajate, identitatea și reședința tuturor beneficiarilor efectivi aflați sub incidența domeniului de aplicare al articolului 1 alineatul (1);

(b) numele sau denumirea și adresa agentului plătitor;

(c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea creanței generatoare a plății de dobânzi sau a contractului de asigurare de viață, a titlului, a părții sau a unității care generează această plată;

(d) informații privind plata dobânzilor în conformitate cu alineatul (2).

În cazul în care beneficiarul efectiv își are reședința într-un stat membru altul decât cel în care agentul plătitor își are sediul de gestionare efectivă în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), un astfel de agent plătitor furnizează autorităților competente din statul membru în care își are sediul de gestionare efectivă informațiile menționate la primul paragraf literele (a)-(d) din prezentul alineat. În plus, acest agent plătitor comunică următoarele informații:

(i) valoarea totală a plăților de dobânzi primite sau atribuite, care sunt considerate ca revenind beneficiarilor efectivi;

(ii) atunci când o persoană fizică devine beneficiar efectiv în sensul articolului 2 alineatul (4) litera (c), suma care este considerată ca revenind persoanei fizice respective și data la care se consideră că îi revine.

(2) Conținutul minim al informațiilor pe care agentul plătitor trebuie să le comunice în ceea ce privește plata dobânzilor trebuie să facă distincția între plățile de dobânzi, conform următoarelor categorii, și să indice:

(a) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (a): valoarea dobânzilor plătite sau creditate;

(b) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (b): fie valoarea veniturilor plătite, realizate sau creditate, fie valoarea totală a plății;

(c) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau (e): fie valoarea dobânzilor sau a veniturilor menționate la respectivele litere, fie valoarea totală a produsului cesionării, răscumpărării sau rambursării;

(d) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (d): fie valoarea veniturilor menționate la respectiva literă, fie valoarea totală a distribuirii;

(e) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (4): valoarea dobânzilor care revin fiecărui beneficiar efectiv care îndeplinește condițiile enunțate la articolul 1 alineatul (1);

(f) în cazul în care un stat membru recurge la opțiunea prevăzută la articolul 6 alineatul (5): valoarea dobânzilor anualizate sau a altor venituri relevante;

(g) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (f): fie beneficiul calculat în conformitate cu respectiva dispoziție, fie valoarea totală a plății. Atunci când, în cazul transferării către o terță parte, agentul plătitor nu deține nicio informație cu privire la valoarea transferată: suma plăților efectuate către asigurătorul de viață în conformitate cu contractul de asigurare de viață.

Agentul plătitor informează autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit sau, în cazul unui agent plătitor menționat la articolul 4 alineatul (2), acesta informează autoritățile competente ale statului membru în care își are sediul conducerea sa efectivă, atunci când comunică sumele totale în conformitate cu literele (b), (c), (d) și (e) din primul paragraf al prezentului alineat.

(3) În cazul proprietății efective partajate, agentul plătitor informează autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit sau, în cazul unui agent plătitor menționat la articolul 4 alineatul (2), acesta informează autoritățile competente ale statului membru în care își are sediul conducerii efective, dacă suma comunicată pentru fiecare beneficiar efectiv este suma totală care revine în mod colectiv beneficiarilor efectivi, partea reală care îi revine beneficiarului efectiv respectiv sau o parte egală.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2), statele membre pot permite agenților plătitori să comunice numai următoarele informații:

(a) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (a), (b) sau (d): valoarea totală a dobânzilor sau a veniturilor;

(b) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau (e): valoarea totală a produsului cesionării, răscumpărării sau rambursării legate de plata în cauză;

(c) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (f): fie beneficiile cu privire la care autoritatea competentă a statului membru în care își are rezidența fiscală beneficiarul efectiv nu a fost informat într-un alt mod de către agentul plătitor, nici direct, nici prin intermediul reprezentantului fiscal al acestuia ori al autorității competente a unui alt stat membru ca urmare a unor dispoziții legislative altele decât cele necesare în scopul punerii în aplicare a prezentei directive, fie suma totală plătită sau obținută în temeiul unor contracte de asigurare de viață care generează astfel de plăți.

Agentul plătitor precizează dacă raportează sumele totale în conformitate cu literele (a), (b) și (c) din primul paragraf al prezentului alineat.”

7. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) se adaugă următoarele alineate:

„(1a) Autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit agentul economic comunică informațiile menționate la articolul 4 alineatul (2) al patrulea paragraf autorității competente a altui stat membru în care entitatea sau construcția juridică își are sediului conducerii efective.

(1b) Atunci când un agent plătitor în sensul articolului 4 alineatul (2) și-a mutat sediul conducerii efective în alt stat membru, autoritatea competentă a primului stat membru comunică autorității competente a noului stat membru informațiile menționate la articolul 4 alineatul (2) al șaptelea paragraf.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comunicarea informațiilor are un caracter automat și trebuie să aibă loc cel puțin o dată pe an, în termen de șase luni de la încheierea exercițiului fiscal al statului membru în care se află agentul plătitor sau agentul economic, și acoperă următoarele evenimente care au avut loc în cursul anului:

(i) toate plățile de dobânzi;

(ii) toate situațiile în care persoane fizice au devenit beneficiari efectivi în sensul articolului 2 alineatul (4);

(iii) toate schimbările la nivelul sediului conducerii efective al unui agent plătitor menționat la articolul 4 alineatul (2).”

8. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cursul unei perioade de tranziție care începe la data menționată la articolul 17 alineatele (2) și (3) și sub rezerva articolul 13 alineatul (1), Luxemburg și Austria nu sunt obligate să aplice dispozițiile capitolului II.

Aceste țări au, totuși, dreptul să primească informații din partea altor state membre în conformitate cu capitolul II.

În timpul perioadei de tranziție, prezenta directivă are drept obiectiv garantarea unei impozitări efective minime a veniturilor din economii sub forma plății unor dobânzi efectuate într-un stat membru în favoarea unor beneficiari efectivi, persoane fizice, rezidenți fiscali ai unui alt stat membru.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) La sfârșitul perioadei de tranziție, Luxemburg și Austria trebuie să aplice dispozițiile capitolului II și încetează perceperea unei rețineri la sursă, precum și aplicarea împărțirii încasărilor, prevăzute la articolul 11 și, respectiv, la articolul 12. Dacă în cursul perioadei de tranziție unul dintre aceste state membre optează să aplice dispozițiile capitolului II, acesta nu mai aplică reținerea la sursă și împărțirea încasărilor prevăzute la articolul 11 și, respectiv, la articolul 12.”

9. Articolul 11 se modifică după cu urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În cursul perioadei de tranziție prevăzute în articolul 10, în cazul în care beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al unui stat membru altul decât cel în care este stabilit sau, în cazul unui agent plătitor menționat la articolul 4 alineatul (2), atunci când acesta își are sediul conducerii efective, Luxemburg și Austria percep o reținere la sursă de 15 % în primii trei ani ai perioadei de tranziție, de 20 % în următorii trei ani și de 35 % în continuare.

(2) Agentul plătitor aplică reținerea la sursă după cum urmează:

(a) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (a): din valoarea dobânzilor plătite sau creditate;

(b) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (b): din valoarea veniturilor plătite, realizate sau creditate;

(c) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) sau (e): fie din valoarea dobânzilor sau a veniturilor prevăzute la aceste alineate, fie printr-o taxare cu efect similar taxării beneficiarului efectiv asupra valorii totale a produsului cesionării, răscumpărării sau rambursării;

(d) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (d): din valoarea veniturilor menționate la respectiva literă;

(e) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (4): din valoarea dobânzilor care revin fiecărui beneficiar efectiv care îndeplinește condițiile enunțate la articolul 1 alineatul (1). Suma totală pentru care se percep taxe nu trebuie să depășească valoarea plății dobânzilor primite de entitate sau de construcția juridică sau atribuite acesteia;

(f) în cazul în care un stat membru recurge la opțiunea prevăzută la articolul 6 alineatul (5): din valoarea dobânzilor anualizate sau a altor venituri relevante;

(g) în cazul plății unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (f): din beneficiul calculat în conformitate cu respectiva dispoziție. Statele membre pot permite agenților plătitori să perceapă reținerea la sursă numai asupra beneficiilor în legătură cu care autoritatea competentă a statului membru de rezidență al beneficiarului efectiv nu a fost informată încă, de către agentul plătitor sau de reprezentanții fiscali ai acestuia ca urmare a unei dispoziții legislative, alta decât cele necesare pentru punerea în aplicarea a prezentei directive.

Atunci când transferă venitul generat de reținerea la sursă către autoritatea competentă, agentul plătitor o informează pe aceasta cu privire la numărul beneficiarilor efectivi vizați de perceperea reținerii la sursă, clasificați în funcție de statul membru de rezidență.";

(b) la alineatul (3), trimiterea la „alineatului (2) literele (a) și (b)" devine o trimitere la „alineatului (2) literele (a), (b) și (c)";

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cursul perioadei de tranziție, statele membre care percep reținerea la sursă pot să prevadă că un agent economic care plătește dobânzi sau care atribuie plata unor dobânzi către o entitate sau construcție juridică menționată la articolul 4 alineatul (2), care își are sediul conducerii efective în alt stat membru, este considerat drept agent plătitor în locul respectivei entități sau construcții juridice și percepe reținerea la sursă pe respectivele dobânzi, cu excepția cazului în care entitatea sau construcția juridică respectivă a acceptat în mod oficial ca denumirea sa, în cazul în care există, forma sa juridică, sediul conducerii efective, precum și valoarea totală a dobânzilor care îi sunt plătite sau atribuite să fie comunicate în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) al patrulea paragraf."

10. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Excepții la sistemul reținerii la sursă

(1) Statele membre care percep o reținere la sursă în conformitate cu articolul 11 prevăd una dintre următoarele proceduri, pentru a permite beneficiarilor efectivi să solicite neaplicarea unei astfel de rețineri:

(a) o procedură care îi permite beneficiarului efectiv să autorizeze în mod expres agentul plătitor să comunice informații în conformitate cu capitolul II; această autorizație acoperă toate dobânzile care îi revin beneficiarului efectiv de la agentul plătitor în cauză; în acest caz, se aplică dispozițiile articolului 9;

(b) o procedură care garantează că reținerea la sursă nu se percepe în cazul în care beneficiarul efectiv îi prezintă agentului său plătitor un certificat eliberat pe numele său de autoritatea competentă din statul membru unde își are rezidența fiscală în conformitate cu dispozițiile alineatului (2).

(2) La cererea beneficiarului efectiv, autoritatea competentă din statul membru unde se află rezidența sa fiscală eliberează un certificat care conține următoarele informații:

(a) numele, adresa, numărul de identificare fiscală sau echivalentul acestuia, data și locul nașterii beneficiarului efectiv;

(b) numele sau denumirea și adresa agentului plătitor;

(c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea titlului de creanță.

Acest certificat este valabil cel mult trei ani. Se eliberează oricărui beneficiar efectiv care l-a solicitat, în termen de două luni de la înaintarea cererii."

11. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care plata unor dobânzi atribuită unui beneficiar efectiv a fost supusă reținerii la sursă în statul membru al agentului plătitor, statul membru unde își are rezidența fiscală beneficiarul efectiv îi acordă acestuia un credit fiscal egal cu valoarea acestei rețineri, în conformitate cu legislația sa internă.";

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care, pe lângă reținerea la sursă prevăzută la articolul 11, plata unor dobânzi atribuită unui beneficiar efectiv a fost supusă oricărei alte rețineri la sursă, iar statul membru în care beneficiarul efectiv este rezident fiscal acordă un credit fiscal pentru această reținere la sursă în conformitate cu legislația sa națională sau cu convenții privind dubla impozitare, această a doua reținere la sursă este creditată înainte de aplicarea procedurii prevăzute la alineatul (2)."

12. La articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf, termenul „anexă" se înlocuiește cu „anexa III".

13. La articolul 18, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia prezintă Consiliului, o dată la trei ani, un raport privind funcționarea prezentei directive, pe baza informațiilor statistice enumerate în anexa IV, pe care fiecare stat membru le transmite Comisiei."

14. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 18a

Măsuri de punere în aplicare

(1) Acționând în conformitate cu procedura menționată la articolul 18b alineatul (2), Comisia poate adopta măsuri în următoarele scopuri:

(a) pentru a specifica furnizorii de date la care pot face apel agenții plătitori în vederea obținerii informațiilor necesare pentru tratarea adecvată, în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf literele (b), (d) și (e);

(b) pentru a stabili un format comun și mecanismele practice necesare pentru schimbul electronic de informații menționat la articolul 9;

(c) pentru a stabili formularele comune pentru certificatele și pentru alte documente care facilitează aplicarea prezentei directive, în special pentru documentele emise de statele membre care aplică reținerea la sursă, documentele în cauză fiind utilizate în sensul articolului 14 de statul membru în care beneficiarul efectiv își are rezidența fiscală.

(2) Comisia actualizează lista din anexa III la solicitarea statului membru direct vizat.

Articolul 18b

Comitetul

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării («comitetul»).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011."

15. Anexa se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică până la 1 ianuarie 2016 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând cu prima zi a celui de al treilea an calendaristic ce urmează anului calendaristic în care prezenta directivă a intrat în vigoare.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 24 martie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
A. TSAFTARIS

ANEXĂ

Anexa la Directiva 2003/48/CE se modifică după cum urmează:

1. Anexa devine „Anexa III”.
2. Se introduce următoarea anexă ca „Anexa I”:

„*ANEXA I*

Lista orientativă a categoriilor de entități și de construcții juridice care sunt considerate ca nefiind supuse impozitării efective, în sensul articolului 2 alineatul (3)

1. Entități și construcții juridice care sunt stabilite sau care își au sediul conducerii efective într-o țară sau jurisdicție situată în afara domeniului teritorial de aplicare al prezentei directive, astfel cum este definit la articolul 7, și care este diferită de cele enumerate la articolul 17 alineatul (2):

Țări și jurisdicții	Categorii de entități și construcții juridice
Antigua și Barbuda	*International business company* (societate comercială internațională)
Anjouan (Insulele Comore)	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
Bahamas	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Foundation* (fundație) *International business company* (societate comercială internațională)
Bahrain	Trust financiar, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Barbados	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională) Societate internațională parțial supusă impozitării
Belize	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
Bermuda	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări Societate scutită
Brunei	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională) *International trust* (trust internațional) *International Limited Partnership* (societate internațională în comandită simplă)
Insulele Cook	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International trust* (trust internațional) *International company* (societate internațională) *International partnership* (societate internațională în nume colectiv)
Costa Rica	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Company* (societate)
Djibouti	Societate scutită Trust, reglementat de legislația altei țări

Țări și jurisdicții	Categorii de entități și construcții juridice
Dominica	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
Fiji	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Polinezia Franceză	*Société* (societate) *Société de personnes* (societate de persoane) *Société en participation* (asociere în participațiune) Trust, reglementat de legislația altei țări
Grenada	*International business company* (societate comercială internațională) Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Guam	*Company* (societate) Persoană fizică care desfășoară activități economice în mod independent *Partnership* (societate de persoane) Trust, reglementat de legislația altei țări
Guatemala	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Fundación* (fundație)
Hong Kong	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări Societate privată cu răspundere limitată
Kiribati	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Labuan (Malaysia)	*Offshore company* (societate offshore) *Malaysian offshore bank* (bancă offshore din Malaysia) *Offshore limited partnership* (societate în comandită simplă offshore) *Offshore trust* (trust offshore)
Liban	Societăți care beneficiază de regimul societăților offshore Trust, reglementat de legislația altei țări
Liberia	Societate nerezidentă Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Macao	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Fundação* (fundație)
Maldive	*Company* (societate) *Partnership* (societate de persoane) Trust, reglementat de legislația altei țări
Insulele Mariane de Nord	*Foreign sales corporation* (societate străină de vânzări) *Offshore banking corporation* (societate bancară offshore) Trust, reglementat de legislația altei țări
Insulele Marshall	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
Mauritius	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Global business company categories 1 and 2* (societăți comerciale globale categoriile 1 și 2)

Țări și jurisdicții	Categorii de entități și construcții juridice
Micronezia	*Company* (societate) *Partnership* (societate de persoane) Trust, reglementat de legislația altei țări
Nauru	*Trust/nominee company* (trust/societate de administrare fiduciară) *Company* (societate) *Partnership* (societate de persoane) Persoană fizică care desfășoară activități economice în mod independent Succesiune străină Patrimoniu străin Alte forme de societăți negociate cu guvernul
Noua Caledonie	*Société* (societate) *Société civile* (societate civilă) *Société de personnes* (societate de persoane) Asociere în participațiune Succesiunea unei persoane decedate Trust, reglementat de legislația altei țări
Noua Zeelandă	Trust, reglementat de legislația altei țări
Niue	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
Panama	*Fideicomiso* (trust, reglementat de legislația locală) și trust reglementat de legislația altei țări *Fundación de interés privado* (fundație) *International business company* (societate comercială internațională)
Palau	*Company* (societate) *Partnership* (societate de persoane) Persoană fizică care desfășoară activități economice în mod independent Birou de reprezentare *Credit union* (cooperativă financiară) *Cooperative* (cooperativă) Trust, reglementat de legislația altei țări
Filipine	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Puerto Rico	*Estate* (succesiune) Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International banking entity* (entitate bancară internațională)
Saint Kitts și Nevis	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Foundation* (fundație) Societate scutită Societate în comandită simplă scutită
Saint Lucia	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
Saint Vincent și Grenadine	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
São Tomé și Principe	*International business company* (societate comercială internațională) Trust, reglementat de legislația altei țări

Țări și jurisdicții	Categorii de entități și construcții juridice
Samoa	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International trust* (trust internațional) *International company* (societate internațională) *Offshore bank* (bancă offshore) *Offshore insurance company* (societate de asigurare offshore) *International partnership* (societate internațională în nume colectiv) *Limited partnership* (societate în comandită simplă)
Seychelles	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
Singapore	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Insulele Solomon	*Company* (societate) *Partnership* (societate de persoane) Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Africa de Sud	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Tonga	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări
Tuvalu	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Provident fund* (fond de pensii)
Emiratele Arabe Unite	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Offshore company* (societate offshore)
Statul Delaware (SUA)	Societate cu răspundere limitată
Statul Wyoming (SUA)	Societate cu răspundere limitată
Insulele Virgine Americane	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări Societate scutită
Uruguay	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări Sociedad Anónima Financiera de Inversión
Vanuatu	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări Societate scutită *International company* (societate internațională)

2. Entitățile și construcțiile juridice care sunt stabilite sau care au sediul conducerii efective într-o țară sau jurisdicție care figurează pe lista de la articolul 17 alineatul (2) și care fac obiectul dispozițiilor articolului 2 alineatul (3) până la adoptarea de către țara sau jurisdicția în cauză a unor dispoziții echivalente cu articolul 4 alineatul (2):

Țări și jurisdicții	Categorii de entități și construcții juridice
Andorra	Trust, reglementat de legislația altei țări
Anguilla	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)

Țări și jurisdicții	Categorii de entități și construcții juridice
Aruba	*Trust,* reglementat de legislația locală sau a altei țări *Stichting Particulier Fonds*
Insulele Virgine Britanice	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Company* (societate)
Insulele Cayman	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări Societate scutită
Guernesey	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Company* (societate) *Foundation* (fundație)
Insula Man	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Company* (societate)
Jersey	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Company* (societate) *Foundation* (fundație)
Liechtenstein	*Anstalt* (trust, reglementat de legislația locală) și trust reglementat de legislația altei țări *Stiftung* (fundație)
Monaco	Trust, reglementat de legislația altei țări *Fondation* (fundație)
Montserrat	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *International business company* (societate comercială internațională)
Antilele Neerlandeze	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Stichting Particulier Fonds*
San Marino	Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări *Fondazione* (fundație)
Elveția	Trust, reglementat de legislația altei țări *Foundation* (fundație)
Insulele Turks și Caicos	Societate scutită *Limited partnership* (societate în comandită simplă) Trust, reglementat de legislația locală sau a altei țări”

3. Se introduce următoarea anexă ca „Anexa II”:

„*ANEXA II*

Lista orientativă a categoriilor de entități și de construcții juridice care sunt considerate ca nefiind supuse impozitării efective, în sensul articolului 4 alineatul (2)

Țări	Categorii de entități și construcții juridice	Comentarii
Toate statele membre ale UE	Grup european de interes economic (GEIE)	
Belgia	— *Société de droit commun/maatschap* (societate constituită în baza dreptului civil sau a dreptului comercial, fără statut juridic) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (societate fără statut juridic, al cărei scop este de a se ocupa de una sau mai multe operațiuni comerciale specifice) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (societate fără statut juridic prin intermediul căreia una sau mai multe persoane dețin participații în operațiuni gestionate de una sau mai multe persoane în numele lor)	Inclusă numai dacă agentul economic din amonte care îi plătește dobânda sau îi atribuie respectiva plată nu a stabilit identitatea și reședința tuturor beneficiarilor săi efectivi; în caz contrar, intră sub incidența articolului 4 alineatul (2) litera (d). Aceste «societăți» (ale căror denumiri sunt redate în franceză și în neerlandeză) nu au statut juridic. Din punct de vedere fiscal, în cazul lor poate fi aplicată abordarea prin transparență.
	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Bulgaria	— Дружество със специална инвестиционна цел (societate de investiții în scopuri speciale) — *Инвестиционно дружество* (societate de investiții care nu face obiectul dispozițiilor articolului 6)	Entitate scutită de plata impozitului pe profit.
	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	Cu excepția cazului în care administratorul principal al trustului poate dovedi că trustul face obiectul impozitării veniturilor în Bulgaria.
Republica Cehă	— *Veřejná obchodní společnost (ver. obch. spol.* sau *v. o.s.)* (parteneriat) — *Sdruženi* (asociație) — *Komanditní společnost* (societate în comandită simplă) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Danemarca	— *Interessentskab* (societate în nume colectiv) — *Kommanditselskab* (societate în comandită simplă) — *Kommanditaktieselskab*/*Partnerselskab* — *Partrederi* (societate de transport maritim) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Germania	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (societate de drept civil) — *Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG* (societate comercială) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Estonia	— *Seltsing* (societate de persoane) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	

Țări	Categorii de entități și construcții juridice	Comentarii
Irlanda	— Societate de persoane și club de investiții	Administratorul trustului rezident în Irlanda face în general obiectul impozitului pe venitul generat de trust. Cu toate acestea, în cazul în care beneficiarul sau administratorul trustului nu este rezident în Irlanda, numai venitul provenit din Irlanda obținut în astfel de cazuri este impozabil.
Grecia	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (ΟΕ)* (societate în nume colectiv) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία* (ΕΕ) (societate în comandită simplă)	Societățile de persoane fac obiectul impozitului pe profit. Cu toate acestea, o parte de până la 50 % din profiturile respectivelor societăți este impozitată la nivelul partenerilor individuali, conform ratelor de impozitare ale fiecăruia.
	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Spania	— Entități care fac obiectul sistemului de impozitare a distribuirii profitului: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (societate civilă cu sau fără personalitate juridică); — *Herencias yacentes* (succesiunea unei persoane decedate); — *Comunidad de bienes* (coproprietate). — Alte entități fără personalitate juridică care reprezintă o unitate economică separată sau un grup separat de active [articolul 35 alineatul (4) din *Ley General Tributaria*] — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Franța	— *Société en participation* (asociere în participațiune) — *Société ou association de fait* (societate *de facto*) — *Indivision* (coproprietate) — *Fiducie* — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Italia	— Toate societățile civile și entitățile asimilate	Categoria societăți civile cuprinde: *società in accomandita semplice, società semplici, associazioni* (asociații) de artiști sau profesioniști într-un anumit domeniu în vederea practicării artei sau profesiei lor, fără personalitate juridică, *società in nome colettivo*, *società di fatto* (societăți de persoane, temporare sau *de facto*) și *società di armamento*.
	— Societăți cu un număr limitat de acționari care optează pentru transparență fiscală	Regimul de «transparență fiscală» poate fi adoptat de societățile cu răspundere limitată sau de societățile cooperative ale căror membri sunt persoane fizice (articolul 116 din TUIR).
	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	Cu excepția cazului în care administratorul principal al trustului poate furniza o documentație care să ateste că trustul are rezidența fiscală și face obiectul impozitării efective a societăților în Italia.

Țări	Categorii de entități și construcții juridice	Comentarii
Cipru	— Συνεταιρισμός (societate de persoane) — Σύνδεσμος *sau σωματείο*(asociație)	
	— Συνεργατικές (cooperativă)	Numai tranzacțiile cu membri.
	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	Trusturile create în cadrul jurisdicției Ciprului sunt considerate entități transparente în temeiul legislației naționale.
Letonia	— *Pilnsabiedrība* (societate în nume colectiv) — *Komandītsabiedrība* (societate în comandită simplă) — *Biedrības un nodibinājumi* (asociație și fundație) — *Lauksaimniecības kooperatīvi* (cooperativă agricolă) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Lituania	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Luxemburg	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Ungaria	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	În temeiul legislației interne, Ungaria recunoaște trusturile ca fiind incluse în categoria «entităților».
Malta	— *Soċjetà In Akkomandita* (societate «în comandită»), al cărei capital nu este divizat în părți — *Arrangement in participation* (asociație «în participațiune») — *Soċjetà Kooperattiva* (societate cooperativă)	Societățile «în comandită» al căror capital este divizat în părți fac obiectul impozitului general pe profit.
Țările de Jos	— *Vennootschap onder firma* (societate în nume colectiv) — *Commanditaire vennootschap* (societate în comandită simplă închisă)	Societățile în nume colectiv, societățile închise și GEIE sunt transparente din punct de vedere fiscal.
	— *Vereniging* (asociație) — *Stichting* (fundație)	*Verenigingen* (asociațiile) și *stichtingen* (fundațiile) sunt scutite de impozit, cu excepția cazului în care desfășoară o activitate comercială sau de afaceri.
	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Austria	— *Offene Gesellschaft* (OG) (societate în nume colectiv) — *Offene Handelsgesellschaft* (OHG) (societate comercială) — *Kommanditgesellschaft,* KG (societate în comandită simplă) — *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht, GesBR* (societate civilă) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	

Țări	Categorii de entități și construcții juridice	Comentarii
Polonia	— *Spólka jawna (Sp. j.)* — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* — *Spólka partnerska (Sp. p.)* — *Spolka cywilna* (*s.c.*) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Portugalia	— Societate civilă care nu este înmatriculată în formă comercială — Firme cu personalitate juridică angajate în activități profesionale recunoscute, în cadrul cărora toți partenerii sunt persoane fizice calificate în aceeași profesie — Societăți ale căror active sunt controlate doar de un grup familial sau se află numai în proprietatea a cel mult cinci persoane	
	— Societăți autorizate pentru a-și desfășura activitatea în Centrul Internațional de Afaceri din Madeira eligibile pentru exceptări de la normele generale de impozitare (articolul 33 din FFE)	Articolul 33 din FFE, aplicabil societăților înregistrate înainte de 31 decembrie 2000, prevede o scutire de plata impozitului pe profit până la 31 decembrie 2011.
	— Asociații fără personalitate juridică	
	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	Singurele trusturi acceptate în temeiul legislației portugheze sunt cele constituite în baza legislației unei alte țări de către persoane juridice în Centrul Internațional de Afaceri din Madeira.
România	— Asociație (societate de persoane) — Cooperativă — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Slovenia	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Republica Slovacă	— *Verejná obchodná spoločnosť* (societate în nume colectiv) — *Komandītsabiedrība* (societate în comandită simplă) — *Združenie* (asociație) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	

Țări	Categorii de entități și construcții juridice	Comentarii
Finlanda	— *avoin yhtiö/öppet bolag* (societate de persoane) — *kommandiittiyhtiö/kommanditbolag* (societate în comandită simplă) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Suedia	— *handelsbolag* (societate în nume colectiv) — *kommanditbolag* (societate în comandită simplă) — *enkelt bolag* (societate de persoane simplă) — «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	
Regatul Unit	— Societate în nume colectiv — Societate în comandită simplă — Societate cu răspundere limitată	Societățile în nume colectiv, societățile în comandită simplă; societățile cu răspundere limitată sunt transparente din punct de vedere fiscal.
	— Club de investiții (ai cărui membri au dreptul la o anumită parte din active)	
Gibraltar ([1])	— «Trust», sau altă construcție juridică similară, reglementat de legislația altei țări	Veniturile trusturilor sunt scutite de impozite în temeiul Regulamentului privind impozitul pe profit din 1992 dacă: (a) trustul este creat de o persoană nerezidentă sau în numele acesteia; și (b) veniturile — sunt acumulate sau generate în afara Gibraltarului; sau — sunt primite de un trust, iar dacă ar fi fost primite direct de către beneficiar nu ar fi impozabile în temeiul ordonanței privind impozitul pe profit. Această situație nu se aplică dacă trustul a fost creat înainte de 1 iulie 1983 și mandatul trustului exclude în mod expres rezidenții Gibraltarului ca beneficiari.

([1]) Regatul Unit este statul membru responsabil pentru relațiile externe ale Gibraltarului în temeiul articolului 355 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene."

4. Se adaugă următoarea anexă ca „Anexa IV":

„*ANEXA IV*

LISTA INFORMAȚIILOR NECESARE ÎN SCOPURI STATISTICE PE CARE STATELE MEMBRE TREBUIE SĂ LE COMUNICE ANUAL COMISIEI

1. **Informații de natură economică**

1.1. Reținerea la sursă

În cazul Austriei și al Luxemburgului (pe perioada în care aplică dispozițiile tranzitorii stabilite în capitolul III), valoarea totală anuală a veniturilor fiscale provenind din impozitele reținute la sursă, împărțită pe stat membru de rezidență al beneficiarilor efectivi.

În cazul Austriei și al Luxemburgului (pe perioada în care aplică dispozițiile tranzitorii stabilite în capitolul III), valoarea totală a veniturilor fiscale împărțite cu celelalte state membre din impozitele reținute la sursă în temeiul articolului 11 alineatul (5).

Datele privind sumele totale colectate ca impozite reținute la sursă, repartizate pe stat membru de rezidență al beneficiarilor efectivi, ar trebui, de asemenea, comunicate și instituției naționale responsabile de elaborarea statisticilor privind balanța de plăți.

1.2. Valoarea plăților dobânzilor/veniturilor obținute din cesionări

În cazul statelor membre care fac schimb de informații sau care au optat pentru prezentarea voluntară de informații în temeiul articolului 13, valoarea plăților de dobânzi de pe teritoriul lor, care fac obiectul schimbului de informații în temeiul articolului 9, împărțită pe stat membru sau pe teritoriu dependent și asociat în care își au reședința beneficiarii efectivi.

În cazul statelor membre care fac schimb de informații sau care au optat pentru prezentarea voluntară de informații în temeiul articolului 13, valoarea veniturilor din cesionări de pe teritoriul lor, care fac obiectul schimbului de informații în temeiul articolului 9, împărțită pe stat membru sau teritoriu dependent și asociat în care își au reședința beneficiarii efectivi.

În cazul statelor membre care fac schimb de informații sau care au optat pentru mecanismul de prezentare voluntară a informațiilor, valoarea plăților de dobânzi care fac obiectul schimbului de informații, defalcată în funcție de tipul de plată a dobânzii, conform categoriilor stabilite la articolul 8 alineatul (2).

Datele privind valoarea totală a plăților de dobânzi și a veniturilor din cesionări, împărțite pe stat membru de rezidență al beneficiarilor efectivi, ar trebui comunicate și instituției naționale responsabile de elaborarea statisticilor privind balanța de plăți.

1.3. Beneficiarul efectiv

În cazul tuturor statelor membre, numărul beneficiarilor efectivi rezidenți în alte state membre și teritorii dependente și asociate, repartizați în funcție de statul membru și de teritoriul dependent sau asociat de rezidență.

1.4. Agenții plătitori

În cazul tuturor statelor membre, numărul agenților plătitori (per stat membru expeditor) implicați în schimbul de informații sau în mecanismul reținerii la sursă în sensul prezentei directive.

1.5. Agenți plătitori în momentul plății

În cazul tuturor statelor membre, numărul agenților plătitori în momentul plății care au încasat plata unor dobânzi în sensul articolului 6 alineatul (4). Aceste informații privesc atât statele membre expeditoare, în care se efectuează plăți de dobânzi către agenți plătitori în momentul plății, care au sediul conducerii efective în alte state membre, cât și statele membre destinatare în care se primesc plățile și pe teritoriul cărora sunt stabilite respectivele entități sau construcții juridice.

2. **Informații de natură tehnică**

2.1. Înregistrări

În cazul statelor membre care fac schimb de informații sau care au optat pentru prezentarea voluntară de informații în temeiul articolului 13, numărul înregistrărilor trimise și primite. O înregistrare înseamnă o singură plată pentru un singur beneficiar efectiv.

2.2. Înregistrări procesate/corectate

Numărul și procentajul înregistrărilor cu sintaxă invalidă care pot fi procesate

Numărul și procentajul înregistrărilor cu sintaxă invalidă care nu pot fi procesate

Numărul și procentajul înregistrărilor neprocesate

Numărul și procentajul înregistrărilor corectate la cerere

Numărul și procentajul înregistrărilor corectate spontan

Numărul și procentajul înregistrărilor procesate cu succes

3. **Categorii opționale**

3.1. În cazul statelor membre, valoarea plăților de dobânzi către entități sau construcții juridice care fac obiectul schimbului de informații în temeiul articolului 4 alineatul (2), împărțită pe stat membru în care își are sediul conducerii efective respectiva entitate.

3.2. În cazul statelor membre, valoarea veniturilor din cesionări către entități sau construcții juridice care fac obiectul schimbului de informații în temeiul articolului 4 alineatul (2), împărțită pe stat membru în care este stabilită respectiva entitate.

3.3. Cotele respective din impozitul total anual perceput de la contribuabilii rezidenți pentru plățile unor dobânzi primite de la agenți plătitori din țară și din străinătate.”